

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXXV. An & quomodo Oratione iuuentur defunctoru[m] Spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Oratione iuuari pie defunctorum Spiritus, qui uiuentibus quandoque sunt molesti: uerumtamen aliter iustorum, aliter improborum oratione.

 Ratione purgandos Spiritus iuuari, Catholicorum omnium sensus est, & consensus quem etsi non uerbis testarentur; rebus ipsis tamen frequentissime declarant. Quoties pro defunctis orant? Tremenda mysteria in Ecclesia nunquam celebrantur; nisi defunctorum quoque, qui nos precesserunt, & cum signo fidei in Domino obierunt, fiat commemoratio. Horæ Canonice nunquam à personis Ecclesiasticis recitantur, aut decantantur; nisi & fidelium animabus defunctorum pax à Deo petatur. Nunquam è mensa surgitur; nisi & Deus rogetur, ut requiem aeternam uelit dare defunctis. Cemiteria si quando transire contingit; pia fidelium defunctorum est memoria. Si sermo de defunctis incidat; diuinam simul ipsis consolationem optamus. Si quem ex uita migrasse audiamus; ut anima ipsius bene uelit Deus, precamur. omitto his similia plurima.

Et hæc quidem Catholici faciunt quotidie. Quid olim Maiores? Idem prorsus. Pro omnibus, inquit Cyrillus Hierosolymitanus, Catechesi 5. Mystag. oramus, qui inter nos uita functi sunt. Procubuit Theodosius iunior ad Reliquias S. Ioannis Chrylostomi, & pro animabus parentum suorum Archadij & Eudoxie, iam defunctorum supplicauit, teste Theodoro, lib. 5. histor. cap. 26. Constantinus Magnus, ut habet Eusebius lib. 4. in uita eius, uoluit sepeliri in celebri templo; ut multarum mortuus Orationum fieret particeps. Iosaphat, ut Damascenus habet, in eius uita, in hunc modum, pro patre suo orauit: Colloca eum in locum refrigerij, in loco quietis, & ne memineris iniquitatum eius antiquarum. De Macario sic scribit Palladius. Pro consuetudine sua, pro defunctis Preces fundebat Macarius. De Theodoro Siceorum Archimandrita refert, in eius uita, Gregorius Presbyter, quod pro defuncta matris salute Deo supplicarit. apud Surium, Tomo 2. Seruiunt pro hoc argumento nobis illi, qui uiuorum Orationes pro defunctis expetiuerunt. ut sunt Ephrem Syrus, qui pro se mortuo expetiijt fieri preces: quemadmodum ex eius Testamento clarum est, apud Surium, Tom. 1. Eduardus Rex Anglorum;

qui testis Alredo, in eius vita *easdem sibi mortuo cupiuit impendi* S. Eusebia; quæ *has sibi voluit præstari à suæ professionis sacris Virginitibus*; vt in eius vita refert Metaphrastes. Euphrasia vxor Antigoni, viri diuissimi Constantinopolis, tempore Theodosij; quæ *& se & maritum defunctum voluit esse commendatos precibus Euphrasia iunioris, filia;* sicut clarum est in eius vita, apud Surium Tom. 2. s. Kune Gundis Imperatrix; quæ Congregationi in Contugia scripsit, *vt animam mariti defuncti, Henrici Imperatoris Deo commendarent, & Orationis alimonia reficerent.* Surius Tom. 2. in eius vita. B. Paulinus Nolanus, Epist. 5. ad Delphinum Episcopum; *cuius Orationibus animam fratris sui commendat.* Eandem commendat Epist. 6. ad Aman dum, eidem Amando Episcopo.

3. Ethi tempore legis gratiæ vixerunt. Quid illi, qui hanc præcesserunt? Et illi idem præstiterunt; & tam Maioribus nostris, quàm nobis exemplum, quod sequamur, præbuerunt. Id vel solus egregiè demonstrat Iudas ille Machabæus, quem hoc nomine cõmendant sacre literæ. cuius post factum, hæc oratio subiungitur: *Santa & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, vt à peccatis soluantur.* 2. Machab. 12.

4. Nec exemplo Maiorum tantum hæc mouentur Catholici; etiam sequuntur eorundem doctrinam. Clemens Apostolorum discipulus sic habet, Epist. 1. *Oportet diligenter Orare pro mortuis. Si voluerimus, inquit B. Chrysostomus, Hom. 21. in Acta, mortuo leue facere, Preces pro illo faciamus continuas.* Et Hom. 41. in priorem ad Corinth. *Iuuetur mortuus non lachrymis, sed Precibus, supplicationibus, elemosynis.* Et infra: *Ne fatigemur mortuis auxilium ferre, Preces pro illis offerentes.* Ambrosij hæc est sententia, lib. 2. Epist. 8. ad Faustinum, de obitu sororis: *Non tam deplorandam, quàm prosequendam Orationibus reor; nec mœstificandam lachrymis, sed oblationibus animam eius Domino commendandam.*

5. Sed neque si vel Exemplis essent destituti, vel Maiorum vocem non audiissent, dubitare possent, *Oratione purgandos Spiritus iuuari? Quid non potest Oratio? apud Deum præsertim, in cuius potestate sunt, de quibus nostra Disputatio est, spiritus? pro cuius voluntate expiantur?*

6. Dubium igitur non est, *Oratione Spiritus purgandos iuuari posse.* Quid si adiutos doceamus? Seruiunt hæc nobis superius recensiti Germanus atque Martinus Episcopi; Malachias atque Bernardus Abbates: quorum primus animam Paschasij teste Greg. lib. 4. Dial.

Dial. cap. 40. alter Vitalianam Virginem, vt habet Greg. Turon. lib. de Gloria Conf. cap. 15. tertius sororem, quemadmodum de eodem scribens refert Bernardus, quartus Monachum, vt in eius vita cap. 10. VVilhelmus Abbas ex purgatoriis pœnis *Oratione* liberauit.

Adiicimus dictis S. Elisabetham Regis Hungariæ filiam. Huic dormienti (vt in eius vita scribit Iacobus Montanus, apud Surium Tom. 6.) matris umbra visa est obuerfari, lugubriq; vultu, & flexis poplitibus orare, sui quamprimum miseretur. ob vitam enim negligentius actam igne se pœnas soluere: moxq; hoc viso expurgatæ, ac post effusas ad Deum *Preces*, lachrymasq; denuò in soporem depressæ, iterum apparere, ac immortales gratias agere, pro matura liberatione: dicereq; tanti apud Deum *Preces* eius reputari, vt tam vita functis, quàm iis, qui adhuc superessent, subuenire auxilio possit. Ita Montanus. Addimus Anglorum Regis sororem virginem integerrimam, Tettam: quæ virgini sorori defunctæ, & ob nonnullas peccatorum labeculas, pœnas adhuc luenti, veniã *oratione* obtinuit. Argumento fuit ipsius tumuli terra, quæ subsederat; & rursus assurrexerat, hiatumque inanem replebat. Hoc Rudolphus Rabani discipulus, lib. de S. Charitate.

Cæterum, quamuis *Oratio* his Spiritibus profit, non *omnis* tamen æquales habet vires. Alia alia est præstantior. Vna alia plus iuuat, Quæ enim ab iis, qui in Christi sunt gratia, proficiscitur, longè est præstantissima; propterea, quod non solum vim habeat *impetrandi*, verùm etiam *satisfaciendi*. Ab hac longè distat illa peccatorum hominum, quæ solum vim *impetrandi* obtinet.

Hinc est, vt vno modo tantum *Oratio* peccatorum defunctis dicatur suffragari: duobus iustorum. Possunt peccatores impetrare defunctis requiem: iusti possunt & requiẽ iis impetrare, & pro iisdem satisfacere, quod nequeunt peccatores: Hoc attendisse videtur Imperatrix Kunegundis, cum animam defuncti mariti maluit *Religiosorum hominum Orationibus* esse commendatam; quod iustorum, vt dicebat, *Preces plurimum valeant apud Deum*. Habetur in vita eius, apud Surium, Tom. 2.